

Anykščiai
1981 m.
rugpjūčio
1 d.
Šeštadienis
Nr. 90 (4283)
■■■■■
Kaina 2 kap.

Daugiau liaudies vartojamų prekių

Lietuvos KP Centro Komiteto nutarime. Jame pritariama Alytaus LKP 60-mečio medvilnės kombinato, Panevėžio Darbo raudonosios vėliavos ordino „Ekran“ gamyklos, „Dovanos“ gamybinio meno verslų ir suvenyrų susivienijimo ir Plungės dirbtinių odų gamyklos kolektyvų atitinkamiems socialistiniams išpareigojimams.

Priimtame dokumente partijos miestų ir rajonų komitetams, profsąjungų ir komjaunimo organams, ūmonių ir susivienijimų ūkiniams vadovams, jų priiminėms partinėms organizacijoms pavesta imtis priemonių šio sąjūdžio iniciatorių patirčiai skleisti, plėsti darbo kolektyvuose socialistinį lenktynlavimą dėl liaudies vartojamų prekių gamybos didinimo, geriau naudojant viešinius išteklius ir galimybes. Keliamas uždavinys taip pat pasiekti, kad sutinkamai su kompleksinėmis programomis gerokai daugiau prekių rinkai gamintų metalo apdirbimo, mašinų ir prietaisų gamybos imonės.

(ELTAY)

SOLIDARUMO FONDUI

Vilniaus elektromechanikos technikumui žemdirbystės būrys suorganizavo sportuoliską darbo dieną. Būrio nariai skynė uogas ir kalė dėžes obuoliams. Dienos išdirbio normos įvykdytos 125 proc. Uždirbti pinigai pervesti šalių, kovojančių prieš kolonializmą ir rasizmą, solidarumo fondui.

L. Valys
Būrio vadas

...Iš Leningrado į Orenburgą išvyko pirmasis automobilių būrys. Miesto prie Nevos darbo žmonės paruošė įvairių plėšinių daugiau kaip tris su puse tūkstančio galingų sunkvežimių, pritaikytų grūdams vežti. Į automobilių įgulas įena mechanikai ir šaltkviai.

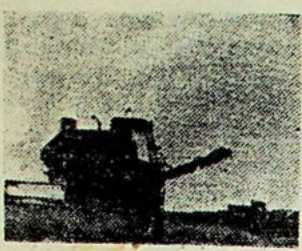
...Centrinio TSRS nejuod-
žemio zonos žemės ūkio me-
chanizavimo ir elektrifikavi-
mo mokslinio tyrimo institu-
to Minske mokslininkai su-
kūrė įrengimų, mechanizmų
ir mazgų komplektų, pagerin-
ančių javy kombinų prava-
žumą durpingose pelkėto-
se dirvose, įgalinančių nuimti
išgulusius javus ir daugia-
mečių žolių sėklojas, iškrau-
ti kupetas ir sumažinti šiau-
dy nuostolius. Vienas iš šių
mechanizmų pradėjo gamini-
ti pramonė, kitus mechani-
zatoriai gali pasigaminti
ūkio dirbtuvėse.

...Atiduotas naudojį firmos „Omskij bekon“ Čiunajevo gyvulininkystės kompleksas, kuriame galima per metus nupenėti 170 tūkstančių kiaulių. Gyvulių augintojams Luzinskio tarviniame ūkyje pastatyta 30 tūkstančių kvadratinio metro gyvenamojo ploto, mokykla, įvairių kūtininių-buitinių objektų.

(TASS-F

Spaudos centras
„DERLIUS-
81“

praneša:

Geriausieji: kokie jų užmojai šiomet?

Anykštijos ūkių laukuose vis sparčiau įsismagina pirmųjų vienuoliktojo penkmečio metų javapjūtė. Vidutinėms kiekvienam rajone esančiam javų nuėmimo kombainui šiemet, kaip žinia, teks nukirsti po 116 hektarų. Darbų našta ištis ne lengva, kombainininkams tenkanti atsakomybė — didžiulė. Tačiau kas lems grūdų surinkėjų triūsą sėkmę, taipogi niekam ne paslaptis. Svarbu kiekvieno javakirčio kruopštumas ir sumanumas, sveikas tarpusavio soclenktynių jausmas.

„Siekdami gausiomis darbo dovanomis pažymėti vie- nuoliktojo penkmečio met- startą, visi dirbkime glau- dziai sutelkę jėgas, kūrybiš- kai, organizuotai“, — sako- ma pirmaujančių rajono kom- bainininkų kreipimėsi į visus profesijos draugus, kitus der- liaus dorotojus. O kokius as- meninius užmojus šių metų darbytėje kelia atski- rų ūkių geriausieji „lauky- ūvių“ kapitonai? Atsaką į šį klausimą galim surasti atidžiau paanalizavę visu- atykštėnų javakirčių socia- listinius įsipareigojimus.

Už kitus daugiausia grūdų rajone prikulti šiomet pasiryžo „Aukštakalnių“ kolūkiečiai Petras Siauciūnas — 564 tonas. Kad pasiektų užsibrėžtą ribą, jis planuoja grūdus nurinkti net nuo 284 hektarų lauko. Puspunkio tūsto tonų naujojo derliaus planuoja nuimti atžalynietis Vygas Kalibatas, štariečiai Titas Vedeika, Bronius Gudonis, Staškūniškio tarybinio ūkio kombainininkų lyderis Vytautas Strunevičius. Beje, šis darbo veteranas javų laukuose šiomet praleis jau 22-ą vasarą.

Jeigu pasidomėtume, kuris iš 316 Anykščių rajono dailės dorotojų planuoja pasiekti didžiausią dienos išdirbį, čia velgi tektų paminti Vytauto Strunevičiaus pavardę — savo kasdienine

darbo norma jis numatęs laikyti net 11 sąlyginių hektarų. Norisi pastebėti, jog gana našiai pasiryžę darbuotis ir staškinieškiečiai Juozas Zukauskas, Antanas Paulikonis, atitinkamai įsipareigoję sąlyginai kasdien nukirsti po 9 ir 8 hektarus. Nedaug jiems žada nusileisti svėdasiečiai broliai Leonas ir Algis Krasauskai, surdegietis Antanas Labakojis, „Gintaro“ kolkio kombainininkas Alfonsas Sudeikis.

Kaip matom, tai vis mechanizatoriai, kurių ne vienas atskirais metais yra tapęs rajono kombainininkų socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju ar ne sykių buvęs prizininkų tarpe. Norisi tikėti, kad šių geriausiųjų javakirčių pasiryžimas kuo racionaliau panaudoti kiekvieną galimybę spartesniam pjūties užtikrinimui, paskatins ir visus kitus derliaus dorotojus triūsti su tikru žemdirbišku atkaklumu, su ūkiška nuovoka.

L. Vaitonis

Rajono spaudos centro
„Derlius-81“ narvys

Žemdirbių
išbandymai

Kasdien pas mus susumuojami javų kirtėjų lenktyniavimo rezultatai. Užvakar jų tarpe pirmavo Serapinas Leita, prikūles 46 tonas kviečių. Po 42 tonas grūdų iki to laiko buvo spėję prikult Stasys Matulis ir Vytautas Razanas, nuo šiųdviejų kombininkų nedaug teatsiliko Stasys Sablevičius.

Pjūties pradžioje sklاندziai ėmė derlių visi 11 ūkio kombainininkų. Bet dieną kitai prabėgus, de jure kirėčiai buvo priversti stabilėti: subyrėjo jų kombainų guoliai. Šių detalių, žymimų numeriu 1680206, nė vienos atsargai neturime ūkio sandėlyje, nėra jų ir rajono „Žemūktechnikos“ susivienijime. O kiekvienam kombaine yra net 17 tokių

Pasakoja ONA FILIPAVICIENĖ, Anykščių
sodininkystės tarybinio ūkio dispečerė, ūkio
spaudos grupės „Derlius-81“ narė

guolių — sunku lad tikėtis, kad artimiausiomis dienomis mūsų ar kituose ūkiuose dar vienas ar kitas toks guolis neatsisakys tarnauti.

Iki savaitės vidurio 99 tonas kveičių jau buvome išvežę į Panevėžio elevatorių ir įvykde daugiau kaip pusę jų pardavimo valstybei užduoties. Sparčiausiai juos veža KAMAZO vairuotojas Juozas Pavilonis, į kurio mašinos kebula telpa po 8 tonas grūdų. Nemaža, veždami grūdus valstybei, pasidarbavo ir vairuotojai Vytutas Bružas bei Bronius Blažys. Visi jie patenkinli, kad elevatoriuje ilgai stoviniuoti nenlėna.

J. Paviļonijs, panaudojējs
priekšabā, galētu vienu reisu

„Derkins-81“ informuoja

Kiekvieną rytmetį „Lenino keliu“ kolūkio vyr. agronomo pavaduotojas Valentinas Kalibatas ūkio dispecerinėje įrengtame stende „Derlius-81“ pažymi kombainininkų socialistinio lenkivniaavimo rezultatus per praėjusią dieną. Kiekvienas, užsukęs į dispecerinę, stende akivaizdžiai mato kuris kombainininkas daugiausia priklėlė grūdų, kieno darbų kokybė geriausia, kuris iš devynių laukų laivų kapitonu žengia pirmuvažiose gretose.

Stende „Derlius-81“ atspindi ir kombainininkų, šiaudų dorotojų, grūdų vežėjų socialistinio lenktyniavimo nuostatai, jų materialinio bei moralinio skatinimo formos. Yra čia įrašyti ir kombainininkams keliami uždaviniai šios įvairpūntės metu, yra ir „kovos lapeliai“, o vis dar pasitaikantys trūkumai aštriai kritikuojami satyri- niame skyrelyje. O pačioje garbingiausioje vietoje — Algio Barono Rimanto Kanišausko, Jono Barono, Euge- nijaus Antanėlio, Kazimiero Sinkūno ir kitų kombaini- ninkų nuotraukos. Tai jiems patikėta kova už būsimąją duona, tai jų kasdieninį darbą atspindi stendas „Der- lius-81“.

B. Vytaitis

SĒKLA APSIRŪPINKĪME IŠ ANKSTO

Dazname rajono ūkyje kviečių pasėliai užtersiami rugiais. Būtina kas antrą trečią metą atnaujinti kviečių sėklą švaresne, aukštesnės reprodukcijos.

Staškūniškio tarybinis ūkis augina 322 ha Mironovo-808 kviečių, iš jų 100 ha sklypas apsėtas elitine sėkla. Šis ūkis rugių visai neaugina, todėl staškūniškietų paruoštoje kviečių sėkloje nebus jokių kitų veislių bei rugių priemaišų.

Sis ūkis pernai pardavė 249 t kviečių sėklos, kurių įsigijo 9 rajono ūkiai. Šiais metais numatoma 13-oje ra-

jono ūkių atnaujinti kviečių
sėklą, pakeičiant jos apie
260 tonų. Keitimo sąlygos
prieinamos kiekvienam ūkiui:
už gautą sėklą reikia atitin-
kamą kiekį
grūdų už Staš-
kūniškio tary-
binį ūkį par-
duoti valsty-
bei.

Rajono ūkiai siemet turės galimybę įsigyti ankstyvųjų miežių Oтра sėklos. Šios veislės pranašumas tas, kad ji žymiai anksčiau už kitus javus bręsta. Stai „Aušros“ kolūkis siemet liepos 16-ąją jau pradėjo piauti pirmuosius Oтра hektarus. Jos derlingumas rajono ūkiuose iki

siol sickė maždaug 26—28 cent is hektaro. Šia veisle dabar ruošiasi auginti 15 rajono ūkių. Taciau reikia nepamiršti, kad nors truputį suvėlinus jos pjūtį, netenka mažiausiai derliaus. Rekomenduotina šia veisle apsėti ne daugiau kaip 15—20 procentų grūdams skirtų javų plotų.

Praeitų metų nesėkmės ruošiant įvairių kultūrų sėklą ragina ūkių agronomus rūpestingai pasiruošti šių metų sėklinių sklypų derliaus dorojimui. Būtina pasirūpinti javų sėklų pereinamųjų fondų supylimu.

Eilėje ūkių, jų tarpe „Gimtosios žemės“, M. Melnikaitės, K. Staro, „Nevėžio“, Skiemonių kūkiuose, iš praėity metų darliaus turima po 40—25 tonas rugių ar kviečių sėklos. Tačiau sėklų inspekcijos duomenimis, šių grūdų daigumas tesiekia daugiausia 40—45 procentus. Pagrindinė priežastis — kad jie buvo perdaug drėgni ir laiku jų nepavyko išdžiovinti.

Jau iš rudens reikia paruošti žiemkencijų sėklą, skirtą pereinamajam fondui, ir stengtis sumažinti jos drėgnumą iki 14 proc.

V. Narkeviciene,
agronomė seklininke

Rieda sunkiasvoriai

Daugiau kaip milijoną tonų viršplaninių liaudies ūkio krovinių sunkiasvoriais traukiniais šiais metais jau pervežė Vilniaus lokomotyvų depo mašinistai. Tokiam krovinių kiekiui pergabenti įprastiniai ešelonais būtų prireikę kelių šimtų papildomų reisu.

Didindami pervežimų efektyvumą, vilniečiai pasinaudojo Maskvos geležinkelininkų patirtimi. Jų pavyzdžiu metų pradžioje depo kolektyvas sudarė socialistinio lenktyniavimo sutartį su kelių remontininkais, ryšininkais. Sunkiasvoriams sąstatams buvo atidaryta „žalioji gatvė“.

Mašinistai kartu su depo specialistais dabar iš anksto išnagrinėja būsimos reiso maršrutą, numato, kaip ge-

riau įveikti kiekvieną posūkį, labiau išnaudoti traukinio inercinę jėgą. Remontininkai paspartino medinių pabėgčių pakeitimą gelžbetoniniais, eismo reguliuotojams, sąstatų formuotojams talkina automatiniai įrengimai, diagnostinė aparatura. Dabar judančiuose ešelonuose jau už dešimčių kilometrų „išgirstami“ ir „pamatomi“ galimi gedimai. Visi mašinistai išmoko vesti sunkiasvorius traukinius. Šios priemonės leido beveik ketvirtadaliu padidinti Pabaltijo geležinkelio Vilniaus apygardos kelių pralaidumą.

Dauguma depo kolektyvo narių įsipareigojo penkmečio pirmųjų metų asmenines užduotis įvykdyti iki Didžiojo Spalio 64-ųjų metų.

Didėja stočių pajėgumai

Bajgta Gaižiūnų geležinkelio stoties rekonstrukcija. Keleriopai pagreitėjo manevravimo operacijos, padidėjo eismo saugumas.

— Siame penkmetyje įgyvendinama plati mūsų apygardos techninio pertvarkymo programa, — sako Pabaltijo geležinkelio Vilniaus

apygardos vyriausiasis inžinierius A. Kloras. — Didelis krovinių apdorojimo kompleksas statomas Palemonė. Čia vagonus iškrauti ir pakrauti bus galima po stogu sandėliuose. Vilniuje pradėta statyti galinga rūšiavimo stotis. Šiame atiduosime naudoti elektrinių traukinių depą Naujojoje Vilnioje. Atelminčiais metais Kauno mazgo traukinių eismas bus valdomas iš centralizuoto pulso. Numatyta taip pat automatizuoti Slikų geležinkelio stotį, aptarnaujančią Kėdainių pramonės įmones.

Labai didelę naudą duoda stočių specializavimas. Jis

igalina panaudoti našią techniką, geriau organizuoti darbą. Paneriuose, pavyzdžiui, kur apdorojami sunkiasvoriniai konteineriai ir statybinės medžiagos, visi darbai mechanizuoti.

Pramonės įmonėse, kurias aptarnauja geležinkelininkai, tai pat daugėja krovimo mechanizmų, plečiamas jų darbas dviem pamainomis, traukiniams sudaromos sąlygos manevruoti privažiavimo keliuose ir krovimo aikštelėse. Bendromis pastangomis su krovinių gavėjais bei siuntėjais geležinkelininkai šiemet vagonų prastovas sumažino beveik dešimtdaliu.

Keleivių patogumui

Kelis kartus paspartėjo bilietų pardavimas Vilniaus geležinkelio stotyje. Čia papildomai atidarytos naujos kasos, bilietų skirstymą ir apiforminimą gerokai supaprastina speciali aparatura.

Keleivių patogumui respublikos geležinkelioje pritaikytos ir kitos naujos. Vasarą atidaryti specialūs reisai į Kaukazo bei Krymo kurtus, daugiau traukinių vyksta į Baltijos pajūrį.

Ne darbo dienomis intensyviau kursuoja traukiniai į miestiečių mėgstamas poilsio vietas. Labai populiarūs specialūs reisai grybautojams. Jais vilniečiai važiuoja į Varėnos, o kauniečiai — į Kazlų Rūdos miškus.

Geriau aptarnaujami tūkstančiai šalies ir užsienio kelių mėgėjų, kasmet traukiniais atvykstančių į Tarybų Lietuvą. Vilniuje pradėjo veikti moderni turistų stotis. Čia yra valgykla, restoranai, medicinos punktas, poilsio kambariai. Panašų kompleksą numatoma statyti Kaune.

Siame penkmetyje respublikoje padaugės elektrifikuotų geležinkelio linijų, bus gauti šimtai labiau komfortiškių keleivinių vagonų. Daugelyje geležinkelio stočių numatyta automatizuoti bilietų pardavimą, apskaitą, vietų broniravimą.

(ELTA)

Vasara — kelių metų metas

Apsilankius suvalkiečių žemėje

Jau tapo tradicija, kai žemės ūkio darbuotojų profsąjungos vietos komitetų pirmininkai kasmet vyksta į kitią rajoną pasidalinti darbo patirtimi. Anksčiau lankėmės Jurbarko, pernai pabuvojome Panevėžio rajone, o štai neseniai mūsų rajono žemės ūkio darbuotojų profsąjungos aktyvistai, vadovaujami žemės ūkio darbuotojų profsąjungos rajono komiteto pirmininko J. Krengausko, su atsakomuoju vizitu apsilankė Vilkaviškio rajone.

Daug gerų, šiltų žodžių esame girdę apie darbščiuosius suvalkiečius, tačiau dar geresnė nuomonė susidarė pabuvoję jų žemėje. Įspūdingai su duona, druska mūsų delegacija buvo sutikta prie Vilkaviškio rajono ribos, nuo kurios daugeliui pirmą kartą prasidėjo pažintis su šia gražia ir derlinga lygumų žeme.

Pirmiausia pabuvojome skulptoriaus Vlodo Pleškino sodyboje, esančioje Gižų kolūkyje. Gėrėjomės jo paties įrengtu muziejumi, jo originaliais darbais ir sąmojingų autoriumi. Aplankėme profesoriaus Baršausko tėviškę, Petro Rimšos sodybą. Paežeriuose, kur gimė žymus kultūros veikėjas — gydytojas ir rašytojas Vincas Kudirka, aplankėme muziejų, ten susipažinome su rašytojo gyvenimu ir kūryba.

Lyriškiausiems žmonėms gilią įspūdį paliko apsilankymas Kiršų kaime — S. Nė-

ries gimtinėje. Apžiūrėjome tas vietas, kurios išugdė nuostabią poezijos lakštingalą. Buvome visi susimastę, nes atrodė, jog šioje vietoje turi būti gili ramybė. Juk iš čia išsinešti gimė tie nuostabūs eilių posmai, daugelis liaudyje virstę net dainomis.

Pabuvojome pionierių stovykloje, įrengtoje prie gražaus Vištyčio ežero. Domėjome stovyklavimo sąlygomis, darbo organizavimu.

Didžiai susikaupe klausėmės pasakojimų apie Lietuvos Komunistų partijos įkūrėją ir pirmąjį vadovą Vincą Mickevičių-Kapsuką, lankydami jo vardu pavadintame kolūkyje. Gana gražiai sutvarkytas muziejus,

kuriame gausu eksponatų, pasakojančių apie jo gyvenimą, revoliucinę veiklą.

Mums, kaip profsąjungos aktyvistams, rūpėjo ne tik kultūriniai renginiai, praeities vaizdai, bet ir nūdienu. Domėjome rajone organizuojamu socialistiniu lenktyniavimu, jo formomis, komunistinio darbo mokyklų veikla. Todėl neatsitiktinai „Gegužės 1-osios“ kolūkyje apsilankėme komunistinio darbo mokyklos kabinetuose, susipažinome su metodine medžiaga. Šios mokyklos vadovė papasakojo apie mokyklos veiklą, darbo specifiką, davė daug konkrečių patarimų, atsakė į mums rūpimus klausimus. Iš tiesų, šioje mokykloje buvo galima

daug ko pasimokyti. Respublikinėje apžiūroje ji yra užėmusi pirmąją vietą.

Kelionės metu praturtėjome dvasiškai, praplėtėme savo akiratį, įsigijome naujų draugų. Juk dirbant visuomeninį darbą, tas labai aktualu. Išsivežėme kuo geriausius įspūdžius iš Suvalkijos žemės.

Ilgai negalėjome atsisveikinti su šiais darbščiais lygumų krašto žmonėmis. Dar ilgai skambėjo jų atsisveikinimo žodžiai: „Iki susitikimo kitais metais Anykščiuose!“.

V. Valiulienė
Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo profsąjungos komiteto pirmininkė

LANKĖMĖS UKRAINOS SOSTINĖJE

25 bibliotekininkų ir kultūros namų darbuotojų grupė lankėmės Ukrainos TSR sostinėje Kijeve. Pakeliui užsukome į Baltarusijos TSR sostinę — miestą didvyrį Minską.

Kijevas mus pasitiko pasipuošęs vasaros žaluma, didingai saulėje auksu spindėjo senojo Kijevo bokštai. Jau pirmą dieną susipažinome su Kijevo įžymybėmis. Prie amžinosios ugnies pagerbėme tuos, kurie kritę už Ukrainos laisvę. Didžiajame Tėvynės kare Kijeve gyvenė ir kūrė Tarasas Ševčenka.

Lesė Ukrainka, kurių vardu pavadintos gatvės ir aikštės. Kitą dieną aplankėme XVIII a. muziejų-draustinį, kur susipažinome su aukso mikro-miniatiūromis, žavėjome žmogaus talento jėga, sugebėjusia sukurti tokius stebuklus.

Aplankėme memorialinį kompleksą Motina-Tėvynė. Tai didingas paminklas tarybiniams kariais, kritusiems už Ukrainos laisvę. Kompietas atidarytas šių metų gegužės 9 dieną. Jį atidarant dalyvavo TSKP CK Generalinis Sekretorius L. Brežnevus. Malonu buvo paplaukioti

Dniepru. Kėlėmės Dniepro užtvanka į Kijevo marias.

Paskutinę mūsų viešnagės Kijeve dieną aplankėme Ukrainos TSR liaudies ūkio pasiekimų parodą, susipažinome su šios respublikos laimėjimais. Daugelį sudomino kalnakasybos, aviacijos, kasdieninės paklausos prekių, žemės ūkio ir kiti paviljonai. Gėrėjomės nuostabiai gražiai sutvarkyta teritorija.

Aplankė parodą, pasivažinėję Kijevo metro, vakare pilni įspūdžių išvykome namo. Visų nuotaika buvo puiki, todėl visą kelią skambėjo linksmos, smagios dainos.

R. Vėbraltė

Karolis Pulkauninkas

1981 m. liepos mėn. 30 d. staigi mirtis iš mūsų tarpo išplėšė Anykščių miesto Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininką Karolį Pulkauninką. Netekome nuoširdaus ir jautraus tarybinio darbuotojo, principingo komunisto, miesto Tarybos vykdomojo komiteto vadovo.

Karolis Pulkauninkas gimė 1934 m. birželio mėn. 16 d. Anykščiuose, darbininkų šeimoje. Iki 1951 m. jis mokėsi Anykščiuose, o po to pradėjo savo darbo kelią Anykščių elektrinėje. Darbštus jaunuolis, aktyvus VLKJS narys greitai pastebimas ir iškeliamas darbui LLKJS Anykščių RK organizacinio skyriaus vedėju, kur dirba iki pašaukimo į Tarybinę Armiją 1953 m. 1957 metais jis priimtas į TSKP narius. Grįžęs iš tarnybos Tarybinėje Armijoje, Karolis Pulkauninkas trumpą laiką dirba LKP Anykščių RK instruktoriumi, paskui išrenkamas LLKJS Anykščių RK antruoju sekretoriumi. Šiose pareigose jis

dirba iki 1959 m. Nuo 1959 iki 1975 m. birželio mėn. Karolis Pulkauninkas dirbo „Spartako“ fabrike kadru skyriaus viršininku, baro meistru, cecho viršininku, vyr. inžinieriumi. Darbe pasirodė kaip iniciatyvus, principingas darbuotojas ir vadovas. Dirbdamas jis neakivaizdžiai mokėsi ir baigė trimetį meistrų mokyklą.

1975 m. birželio mėn. jis išrenkamas Anykščių miesto Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininku.

Dirbdamas atsakingame miesto Tarybos vykdomojo komiteto vadovo poste, jis nuoširdžiai rūpinosi miesto klestėjimu, gražinimu, tvarkymu, ypač daug nuveikė miesto apželdinimo, gatvių ir skverų tvarkymo srityse, buvo jautrus žmonėms.

Sviesus Karolio Pulkauninko, negailėjusio jėgų ir pastangų Anykščių grožiui ir klestėjimui, atminimas amžinai liks jį pažinojusiųjų ir visų anykščių širdyse.

Grupė draugų

Mažų kepyklų automatas

Talino prekybos įrengimų gamykla išleido naujus automatinius agregatų komplektus kaimo ir nedidelių miestų kepykloms. Automatai reguliuoja visas tešlos

minkymo ir kepimo operacijas.

Įrengimai kompaktiškesni už savo pirmtakus. Jų gamybai suvartojama beveik dvigubai mažiau metalo. Maždaug tiek pat sumažėja ir elektros sąnaudos kepimui.

Korespondentai praneša

Auga kolūkio parkas

„Svyturio“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos vis didesnę dėmesį skiria aplinkos grožiui, darbo kultūrai, želdiniam. Kasmet daugėja gražių, pavyzdinčių tvarkomų sodų Piktagalio, Vikonių ir kitose gyvenvietėse. Prieš kurį laiką kolūkyje buvo suprojektuotas parkas, kuriame jau dabar pasodinta tūkstančiai įvairių medelių. Sodinant parką dalyvavo ūkio jaunimas, specialistai, visi ūkio darbuotojai.

Kauno 12-os vidurinės mokyklos moksleiviai, ūkyje įsirengę darbo ir poilsio stovyklą, gražiai aprašė liaunus medelius. Kai medžiai paaugs, čia bus įrengtos poilsio vietos, žaidimų aikštelės. Kolūkio parkas įsikomponuos į kolūkio centrą, gyvenvietę atskirs nuo gamybinių pastatų.

B. Vitkus

GRAŽI DRAUGYSTĖ

Nuoširdi draugystė jungia „Svyturio“ kolūkį su Kauno 12-ąja vidurine mokykla. Jau nebe pirmi metai šios mokyklos auklėtiniai vasaros atostogų metu čia įsirengia darbo ir poilsio stovyklą, talkininkauja žemdirbiams.

Kolūkis moksleiviams sudaro visas sąlygas dirbti ir kultūringai ilsėtis; čia yra įrengtas jaus bendrabutis, kuriame ir gyvena talkininkai. Ir šiemet kauniečiai aktyviai darbavosi tvarkant šieną, atliekant kitus darbus. Kolūkio valdyba, atsidėkodama jauniesiems talkininkams, jiems organizavo įdomias išvykas į Anykščius, Rokiškį, Zarasus.

B. Vytaitis

Auga Janušava

Nuolat auga ir plečiasi centrinė „Gintaro“ kolūkio Janušavos gyvenvietė. Prieš kurį laiką įkurtuves čia atšventė mechanizatorių Alfonso Krivinsko, Petro Ramanausko, Povilo Eimanto, Juozo Cemnolonsko, penimų veršių šėriko Juozo Zemačio šeimos. Naujus namus su visais būtiniais patogumais Janušavoje statosi ūkio elektrikas Antanas Jakeliūnas, mechanizacijos inžinierius Skirmantas Dragūnas bei kiti gintariečiai.

K. Litvinas

Dūmai apsaugo bites

Ukrainos eksperimentinės veterinarijos mokslinio tyrimo instituto bičių ligų tyrimo laboratorijos darbuotojai rado būdą, kaip apsaugoti darbščiasias medaus nešėjas nuo labai pavojingų jų priešių — erkų. Sandariai uždarytame avilyje sudeginami specialaus kartono gabalėliai, pamirkyti salietra ir vaistinėmis preparatais. Dėl šios dezinfekcijos bitės tik šiek tiek sunerimsta, o erkės per 15 minučių žūva.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

psl. 1981. VIII. 1

GARBINGAS DARBININKŲ KELIAS

Nelinkama buvo Sofijos — kumečio dukros vaikystė. O ir sukūrus šeimą, gyvenimas nelepino. Kai gimė trys vaikai, vyras vis mažiau dėmesio skyrė šeimai ir pagaliau, susikrovęs visą geresnį bendrai sugyventą turtą, paliko tuščius kambarius ir juose verkiandį šeimą. Prasidėjo Sofijai tikras vargas, reikėjo vienai rūpintis vaikų auklėjimu, jų mokymu, nes visi jau buvo mokyklinio amžiaus. Taip susiklostęs gyvenimas per anksti pasidabravo jos galvą. Tačiau nepalaužė.

Beveik prieš dvidešimt metų Sofija Jackevičienė pradėjo dirbti vyno pramonės gamybiniame susivienijime „Anykščių vynu“ valytoja. Vėliau buvo perkelta į cechą darbininke. Tada ji pradėjo gyvenimą lyg iš naujo. Šiandien jos kambariuose jauku, viskas gražiai sutvarkyta.

Sofija dabar gali tik džiaugtis gyvenimu, darbu ir savo išaugusiais vaikais. Vyriausias sūnus Gintautas, buvęs Kauno politechnikos instituto studentas, Lenino stipendininkas, dirba Utenos pieno kombinate vyriausiojo inžinieriumi, TSKP narys. Duklė Virginija muzikos mokytoja dirba Ignalinoje, o jauniausias Alvydas mokosi Kauno žemės ūkio akademijoje. Jis bus miškininkas. Sofija džiaugiasi jau ir dviem anūkais.

Šiandien Sofija vyno-kalvados gamybos cecho plovimo mašinos trečios kategorijos mašinistė. Ji pamainos asmeninę išdirbio normą visada įvykdo 108—110 proc. Aktyviai dalyvauja socialistiniame lenktyniavime. Už aukštus gamybinius rodiklius, dalyvavimą visuomeniniame gyvenime Sofijai suteikti garbingas komunistinio darbo spartuolės, trečio laipsnio darbo kokybės žymūnų vardai. Ji apdovanota 1974, 1978, 1980 metų socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų ženklais, Lietuvos TSR Aukščiausiosios Ta-

rybos Prezidiumo garbės raštu, Lenininiu garbės raštu, o taip pat jos krūtinę papuošė medalis „Už pasižymėjimą darbe“.

Sofija aktyviai dalyvauja vyno-kalvados gamybos cecho profgrupės darbe. Be to, ji ilgametė gamyklos mišraus choro dalyvė.

B. Milaševičius

R. SARGANO nuotraukoje matome ilgametę gamyklos darbuotoją, darbo pirmūnę Sofiją Jackevičienę.

Konkursui „Žmogus — žemės šeimininkas“

„KODEL mane? Negi nebėr visam kaime tinkamiesnio? Kiti ir ūkininkauja gudriau, ir apsišvietė...“ — ne kartą mąstė tą 1949 metų rudenį Vaclovas Zižys, išrinktas pirmuoju besikuriančio Levaniškio kaime „Jaunosios gvardijos“ kolūkio pirmininku. Buvo mažamokslis. Kaip ir kiti. Bet štai ėmė jį ir išrinko. Lyg statytė pastatė į pačią atsakingiausią ir tuo metu pavojingiausią vietą. Tuomet nesuprato Vaclovas, kad žmonės vertino jį už teisingumą ir atvirumą.

Užgriuvo rūpesčiai Vaclovą Zižį. Kaip vadovauti kolūkiui, kad jo nariai nenusigyventų, nenusiviltų, kaip žiūrėti į veltėdžius. O žmonės juo tikėjo — savas, blogai nedarys.

Tik keleri metai tebuvo praslinkę nuo karo. Į kaimą, nutolusį nuo miestelių, ateidavo įvairūs gandai. Dienos ir naktys labai jau neramios buvo. Ir žmonių visokių buvo: vieni stengėsi, kiti abejojo, treči tik laukė — kas bus, tas. O turtingesni skubėjo parduoti trobesius, gyvulius ir sprukti miestais.

Susirinko penkiasdešimtųjų pavasarį visi kolūkiečiai į pirmąją sėją. Išauginti 20 ha linų — ši užduotis pirmininkui atrodė neįvykdoma. Ką darysi — sėjo į visus laisvus plotus, nei sėjomainos, nei dirvos kokybės nežiūrėjo. Kas užaugo, tas, — svarbu, kad pagal planą. Suskaudavo Vaclovui širdį, žiūrint, kaip kvietys, miežis į nualintą, netręštą žemę gula.

— Atsiveždavom arklius trąšų iš Panevėžio — tai kaip aukšą taupydavom... Kiek tu priveši... Supildavom sandėlius, kiekvieną sau įskaičiuodavom, ne taip, kaip dabar — vidury lauko... — kaip visada lėtai, žodis po žodžio piešia V. Zižys kolūkio gyvenimą, kolūkio, kuris dar tik kūrėsi, kuriam visko trūko. Rudenį, kai prireikė nuimti pirmąjį derlių, pasi-

rodė, kad nėra kur grūdus pilti. Siuvo tada visos moterys po maišą.

Koks to kolūkio plotas tebuvo — per dieną Vaclovas Zižys pėsčias skersai išilgai išvaikščiavo, prie visų darbų prisijungdamas, žmones stebėdamas. Matė Vaclovas — ne visi žmonės tiki, kad kolūkis ilgai išsilaikys. Na, metus kitus...

Iš ciklo „Levaniškėčiai“

Pirmasis kolūkio pirmininkas

Tačiau nesugriuvo kolūkis po metų. Tik penketas mažų susijungė į vieną. Naujame Levaniškio kolūkyje pirmininku liko Br. Savickas, anksčiau irgi vadovavęs vienam iš mažųjų kolektyvinių ūkių.

Kur tik nedirbo V. Zižys vis stiprėjančiame kolūkyje: ir fermose, ir sandėliuose, ir lauke. Su visais džiaugėsi, kai į kolūkį atvažiuo pirmasis traktorius. Nerimavo gal net labiau už kitus, matydamas jį įklampusį.

Nejučia bėgo laikas, keitėsi pirmininkai. Kai 1963 m. į Levaniškį pirmininkauti atėjo S. Samšonkovas, kolūkiui ypač trūko tinkamų brigadininkų. Juos išrinkti reikėjo iš tų pačių kolūkiečių, bet tokius, kad ir su žmonėmis sutartų, ir pro blogį nepraeitų. Kas geriausiai pažįsta levaniškėčius? Aišku, kad Vaclovas. Vaclovui Zižiiui patarus, brigadininkais tapo Jonas Verikas, Teofilis Kizys. „Kadry viršininkas“ — taip juokais tada vadino

Vaclovą kolūkiečiai. Niekada neapsiriko jis, siūlydamas žmogų į naują vietą.

„Sąžiningas, kaip Zižys“, — ne kartą teko išgirsti Levaniškėčių.

„Kažkuriais metais Levaniškėje augino ropes. Kiekvienas kolūketis turėjo pristatyti normą. Ropes svėrė ir kryžliukus sąrašė prie pavardžių dėliojo Vaclovas. Iš lėto, nesikarščiuodamas apėdavo ropių vežimą, išmesdavo grumstą, ir taip pat ne- skubėdamas užrašydavo atvežtą kiekį. Bet atsirado vienas kolūketis, panorėjęs pusę normos pristatyti kaip visą. Ir gana įsakmiai ėmė spausiti svėrėją, kad šis padarytų tokią atžymą. Vaclovas, kaip įpratęs, ramiai išklaušė aplink šokinėjantį ir dviem žodžiais jį nuramino: „Atvežk — užrašysiu“.

Visko matė Vaclovas Zižys per trisdešimt metų kolūkyje. Matė, kad prasigyveno žmonės — vieni dorai darbu, kiti... kartais iš kolūkio namo tempdami. Dėl tokių Vaclovui visada skaudėjo širdį — ir dėl daromos skriaudos kolūkiui, ir dėl to žmogaus sąžinės.

Tik gera gali pasakyti apie savo pirmąją dabartinis kolūkio pirmininkas S. Samšonkovas:

— Gimęs šeimininku, dirbo ir dirba nuosėdžiai, šeimininkiška. Taip jau jam įprasta — kitaip negali.

Štai jau penkeri metai pensininkas Vaclovas Zižys sveria kolūko grūdų derlių. Kada bepaklaustum, visada žino, kiek tą ar kitą dieną priklė, ar gera grūdų kokybė. Kai jis užrašo eilinę toną, jo veide lyg veidrodyje atsispindi visų kolūkiečių džiaugsmas geru derliumi.

Tautvydas Kontrimavičius, moksleivis

Ne laiptai, o barikada

Liaudies išmintis sako, kad jeigu nesugebėsi tinkamai atlikti darbo, geriau jo ne- siimk.

Sunku pasakyti, ar Anykščių komunalinių įmonių kombinato specialistai nesugebėjo, ar neskyrė tam reikiamo dėmesio. Viena aišku, kad Kolūkiečių gatvės pradžioje liko pradėtas ir neužbaigtas darbas ir buvo sugadintos medžiagos.

Laiptai į Gegužės pirmosios gatvę daugiau primena betono luitą. Pertvareje ir laiptuose styro armatūros galai, į kuriuos galima susi- želsiti. Sie laiptai visiškai netinkami laiptuoti žiemą, kai pasninga, nes nėra tu- rėklų. Kaip tinkamus laiptus padaryti, pavyzdžio toli ie- koti nereikia. Netoliese yra Tiltų gatvės laiptai, kuriuos padarė Rokiškio kelininkai. Tokių ir mes norime Kolūkiečių gatvėje. Ir kuo grei- čiau, tuo geriau.

J. Bagdonas
Kolūkiečių gatvės
gyventojas

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1981. VIII. 1

Laukia jautrumo

Prie aplinkos darbe per il- gesnį laiką žmogus pripran- ta, prisitaiko ir užsigrūdina. Bet ypač jautrus yra susir- gęs ar kitokių reikalų ir bė- dų prisilėgtas, kai reikia ie- škoti pagalbos ar ko nors prašyti. Kaip tokiais atvejais malonu, kai sutinki jautrų ir nuoširdų žmogų.

Prieš keletą metų susirgau. Vaikščiojau pas gydytojus, naudočiau vaistus, gulėjau li- goninėje, bet sveikata nege- rėjo. Kartą poliklinikoje pa-

tekau pas jauną gydytoją Viršilaite-Kanapeckienę. Ji li- gos istorijoje įrašė naują diagnozę ir pareiškė: „Gal aš dar jauna ir neturiu pa- tyrimo, bet galvoju, kad jums reikalinga operacija“. Davė siuntimą pasitikrinti. Jos diagnozė pasitvirtino. Buvo padaryta operacija ir atstatyta mano sveikata. Aš visam gyvenimui likau dė- kinga šiai nuoširdžiai jaunai gydytojai.

Visada gera nuotaika li-

gonius sutinka ir raminan- čių žodžių nepagaili gydyto- jas K. Bajarūnas. Išėini iš jo kabineto ir jautiesi lyg be- vaistų pasveikęs nuo paro- dyto dėmesio ir nuoširdžių žodžių.

Suprantama, nėra lengva gydytojų kiekvienam ligo- niui surasti nuoširdų ir ra- minantį žodį, kai ligonių tiek daug praeina per dieną. Bet visiems ligoniams nuoširdūs gydytojo žodžiai ne mažiau reikalingi kaip vaistai.

O. Venckienė

TAI NE SMULKMENA

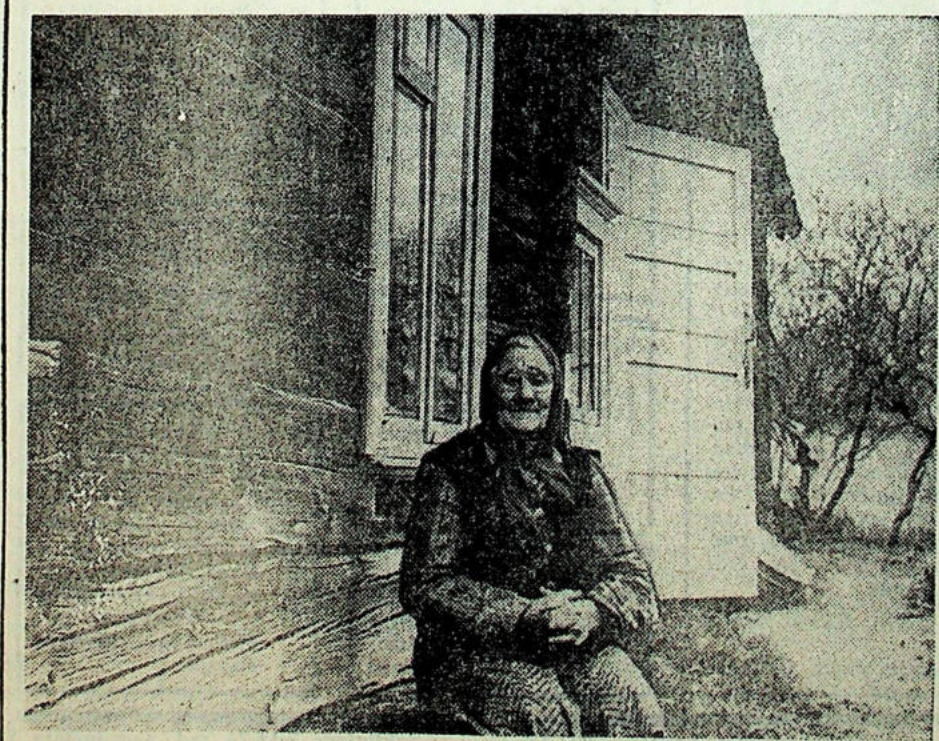
Taipai buvdamas Anykš- čiuose, užsukau į knygyną. Ant durų kabantis raštelis skelbė, kad priimamos prekės ir knygynas nedirbs.

Vitrinėje pamačiau reika- lingą knygą. Kiek pastovi- niavęs ir neišdrįsęs belstis į duris, buvau beneuėinas. Tuo metu, lyg atspėdama mano norus, duris atidarė knygyn- no vedėja A. Cerniauskienė, ir knyga netrukus buvo ma-

no rankose.

Dėmesys žmogui — ne smulkmena. Į namus važia- vau su gera nuotaika. Sir- dyje jaučiau didelę pagarbą moterims, jau daug metų pardavinėjančioms ne tik knygas, bet ir dailiančioms žmonėms šilumą.

A. Vasiliauskas
Utenos rajono Leliūnų
vidurinės mokyklos
mokytojas

Malaišiai... J. Tumo-Vaižganto gimtinė. Čia dažnai atvyksta ekskursijos, norin- čios pabuvooti mūsų literatūros klasiko gimtinėje, susipažinti su vietomis, kurias aprašo talentingo rašytojo plunksna. Ekskursantai dažnai užsuka į Malaišių kaimo gyventojos Marijonos Nakutienės sodybą, kur ne kartą pas savo artimus gimina- čius buvo J. Tumas-Vaižgantas. Čia saugomi ir jo daiktai, knygos, nuotraukos. Svečius maloniai pasitinka, dolijasi prisiminimais apie rašytoją jo sūnėno žmona Marijona Nakutienė. Ją ir matome Vytauto Bagdono nuotraukoje.

PO TO, KAI Tiesime

Ar reguliariai kursuos autobusas?

„Lenino keliu“ kolūkio pirmininko pavaduotojas V. Bagdonas replikoje „Vėl bėda“, išspausdintoje mūsų laik- raščio 77-ame numeryje, rašė, jog žemdirbiai labai ne- patenkinti, kad nereguliariai kursuoja autobusas Anykš- čiai — Jotkonys.

I išspausdintą korespondenciją, į atsakė redakci- jai Anykščių autotransporto įmonės viršininkas V. Kau- švilas: „Anykščių autotransporto įmonė praneša, kad maršrutu Anykščiai — Jotkonys autobusai birželio mė- nesį bus savo nereguliariai, nes gedo autobusai ir trūko vairuotojų.“

ATĮ administracija rūpinasi, kad šitie trūkumai bū- tų pašalinti. Birželio mėnesį buvo paruošti du nauji au- tobusų vairuotojai. Jie nuo liepos pirmos dienos jau dir- ba. Šiuo metu ruošiami dar trys vairuotojai“.

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

ANTRASIS RAJONE

„Laisvės“ tarpukiniame suvienijime jau kuris laikas veikia kiaušintinkų kompleksas. Darbo sąnaudos čia gerokai mažesnės, o priešvairiai didesni, negu smulkios ūkių fermose.

Dabar Kupiškio rajone, praneša „Kominizmo keliu“, statoma antroji industrinė kiaušintinkų auginimo įmonė. Maždaug po poros metų stotrikuotė pirmoji jos dalis, kurioje per metus bus išauginama po 5500 bekonių, o kiek vėliau — ir antroji, tokio pat dydžio. Tarpkuklinės statybos organizacijos meistrams šią vasarą aktyviai talkina Vilniaus inžinerinio statybos instituto studentų būrys. Didelę paramą statybininkams teikia Šimonių kolūkis, kuriame statomas kompleksas.

NAUJA LIGONINĖ

Silalėje atidaryta naujoji rajono centrinė ligoninė, pastatyta iš lenininių komunistinių šeštadienio talkų lėšų. Joje — 210 lovų, jaunos palatos, šiuolaikine aparatūra bei prietaisais aprūpinti kabinetai. Naujoji ligoninė — gražiausias ir moderniausias pastatas mieste.

Ta proga „Artojo“ laikraštis primena, kad buržuazijos valdymo Lietuvoje metais Silalės valsčius neturėjo nė vienos ligoninės ar ambulatorijos. Silalėje, Laukuvoje, Kvedarnoje ir Kaltinėnuose dirbdavo tik pavieniai gydytojai. Šiuo metu be ligoninės

Silalėje, Kaltinėnuose veikia 40 lovų kaimo ligoninė. O iš viso rajone dirba 58 gydytojai, 220 vidurinio medicinos personalo darbuotojų, 6 provizoriai ir 13 farmacininkų.

MONTUOTOJŲ DARBUMETIS

Šiemet bus atiduotas eksploatuoti Termofikacinės elektrinės trečiasis garo katilas, kuris kas valandą patieks po 500 tonų garo, rašo Mažeikių „Pergalės vėliava“.

Statybininkai ir montuotojai baigia paruošti jo „darbo vietą“ — 48 metrais prailginamas elektrinės pagrindinis jungtinis korpusas. Montavimo darbus atlieka Lietuvos energetinių objektų statybos valdybos Mažeikių aikštelės N. Nikitovų brigada.

I UZSIENIO ŠALIS

Kapsuko TSRS 50-mečio maisto pramonės automatų gamykla, rašo „Naujasis kelias“, išsiuntė į Vokietijos Demokratinę Respubliką lydytų sūrelių fasavimo ir pakavimo automata.

Kiek anksčiau tokia mašina iškeliavo į Rumuniją, o birių produktų fasavimo ir pakavimo automatas — į Bulgariją. Artimiausiu metu pieno, varškės, sviesto ir kitų produktų fasavimo ir pakrovimo automatai bus siunčiami į Čekoslovakiją ir Vengriją.

Iš viso šiemet į užsienio šalis iškels apie 30 įvairios paskirties automatų.

(ELTA)

MIŠKO ETIUDAI

TOJŲ RAGUVOJE

Virš medžių, virš gandro plasnojimo, virš mano galvos mėlynuoja bedugnės vasaros dangus. Mėlynuoja lubinai pamiškeje. Ir jau sunku susigaudyti, kur dangaus, kur žemės mėlynė.

O raguva pilna nusėdusių kvapų. Aštriai ir karčiai kvėpia pelynais, pušų sakais, nuo anos smėlėtos kalvelės čia atplūsta ir stiprus, kažkoks labai žemiškas čobrelų aromatas. Daug įvairių kvapų, net nežinia kieno ir kokių, vis tokių nerimastinių, jaudinančių surengia šita raguva. Bet ji ypatinga man ne tik kvapais.

Nusileidus į žalia prieblanda apgaubta raguvos dugną, paėjus stinų taku, kitaip, negu įprastai matosi medžiai ir žolės. Lyg šviečia iš vidaus, iš gelmės... Ir man atrodo, kad čia mano būta seniai, labai seniai. Būta dar bevardžio ir bemincio.

Štai putinas sirpina savo raudonos uogas. Man regisi, kad ir aš kadaise buvau putinio uoga, kurią nusinėšė raibas paukštis. Buvau ir šito lazdynu. Skaudėjo lenkiama šaka... Rodos, buvau ana žviritra kareitaitė, šmirinėjančia aplink virtuolį, ir gailiu aukštai sklandančių suopio šauksmu. Ir tuo mėlynu laumžirgiu virš žarijomis žėruojančių varnalėšų žiedų.

Pilna raguva kvapų, pilna regėjimų. Tokių neįprastų, protu nesuvokiamų, pirmpradiškų. Kur lyg būta, lyg sapnuota. Seniai, labai seniai...

GIROS PIEVOJE

Šita pieva, užsislėpusi ko ne pačiame girios vidury, retai kada mato dalį. Nuo pavasario ligi rudens per ją

nuslėpta margaspalvė, viena kitą mainančios žiedų bangos. Šioje nuo vėjų užstotoje girios pievoje, rodos, vasara pristabdo savo bėgsimą, užsiglaudžia už pušų, kad pasigėrėtų, kaip žėruoja miškiniai gvazdikai, kaip savy sulauko saulės šviesą šilokai, kaip virš visų žolynų pasistiebusios lyg fakelai iš vidaus šviečia tubės... Koks spalvų derinys, nė vieno nereikalingo potečio šitam visomis vaivorykštės varšomis raibuliuojančiame, didžiuliam iš žiedų nuaustame kilime!

Gera aukštiekniam atvirai į šią pievą ir guleti apie nieką negalvojančiam, tik klausyti, kaip nenumaldomai, prie pat ausies skardena žiogai, kaip be paliovos dūzgia bitės.

Iš apačios šviesūs žolių lapai atrodo lyg būtų pasidabruoti ar rasų nužildyti. Pašakniuose vėsi žolynų sodruma dvelkia drėgna žeme, upe. O nuo virš galvos palinkusių žiedų kvapo tarsi tampa besvoris ir kartu su kvapia vilnimi pakylu, nu-plaukiu virš pievos. Kaip ir šviesūs, papurę debesys nepaprastai priariėjusiam, pievą apvožusiam danguje.

SAULETEKIO BALADĖ

Kaskart vis kitaip miške regisi saulėtekis. Jis naujas spalvų atgimimu, dienos atėjimu ir grožio pajautimu.

Štai šį rytą pirmiausia pamatiau, kaip švelniai rožiskai nusidažė aukščiausios miško eglės viršūnė. Ji pirmoji pamatė ir pasiūkio aušrą. O miško ūksmėje dar prieblanda. Nei šviesu, nei tamsu, kažkokia tarpinė šviesotamos būseną. Kai ima pamažu ryškėti spalvos, kontūrai, pavidalai.

Atėjo per dangų pirmas baltas spindulys. Pakui antaras, trečias... Ir jau anapus pušų, stūksančių ant kalvelės, virpančia vėduokle skleidžias, plinta spindulių pluoštas. Omai atgyja, persimai-no miškas. Teko saulė į kiekvieną žiedą, dvejinsai kiekvienam rasos laše.

Supasi rytas šalavijų lopšy. O vidury girios po devyniomis saulėmis snara šimtašakis ažuolas. Išdygęs iš vaidilutės ašarų, iš karžygio pralieto kraujo, iš pilkų pelenų...

Toks dyvinas saulėtekis. Rodos, jeigu dabar pašauktiau vardais, atsiliptų visi, visi, kas nuėjo...

ATSPINDŽIAI EZERE

Šitas ežeras tarsi didelė mėlyna akis, žvelgianti iš miško glūdumos. Lyg žalios blakstienos rėmina pakrantes ajerniai. Gera čia pasidėti, ir ypač gera rašyti. Bloknoto popierius prakvimpa ajerų dvelksmu ir ežero vandeniui. Siela ir baltas atskleistas lapas pasineria į pakrantes žolę, ant popieriaus kartais nutūpia boružė, užšoka žiogas. Tarytum ir jie prašytųsi į herojus. Ir kažkaip sa-vaimė, lyg be niekur nieko, gal iš ežero gelmės, gal iš miško žalumo atplaukia mintys, žodžiai.

Siandien ežeras lygut lygutėlis. Kaip veidrodis. Pačiame ežero viduryje taisyklings apskritimus lyg skries-tuvu brežia plaukiojančios antys, tiesiu brūkšniu į aną pakraštį iriasi laukai. Atspindi ežero krantų linija, debesys, kiekvienas augalas, net ir skersai ežerą virš vandens be vėjo besidraikantys voratinkliai. Viskas dvigubi-

nasi šitame didžiuliam veidrodyje. Virpa, šmėkši atspindžiai.

Grakščiai sklendo virš ežero rudagalviai, baltasparniai kirai. Kai jie retkarčiais susiliecia su vandeniu, tai rodos, pasibučiuoja su savo atspindžiu, savo antrininku, pasitinkančiu iš gelmių.

Ziūriu ir aš į savo atspindį atabrada. Brendant sujudintą bangelių, ne visai realų, lyg atšauktą iš kokio antipasaulyo...

RAUDONOS UOGOS

Liaudies melstrel
Anai Krepšul

Jau nuraudo pagiriai nuo putinu, nuo šermukšnių. Skaidriu raudoniu varva ir pažemė kerojantys, drėgnas pašlaites nugulę karklavių.

I raudoniu žėrintį šermukšnių nutūpę keletas varnėnų. Lesa ugnines uogas, kad, rodos, ir paukščiai nuo jų taps raudonai.

Netoliese čerškia, garsina vienas antra gainiodami kėkštai. Jų balsas atsimušą į pagirio putinus, šermukšnius ir pavirsta raudonu aidu. Nežinančiu kur grįžti...

Raudonos uogos. Tokios skalsios akiai. Gal čia, ties raudonomis uogomis, baigiasi nuskaidrėję toliai, priešru-dėnės platumos. Baigiasi ar prasideda?..

R. Vygandas

Redakatoriaus pavaduotojas
K. KAIRIOKSTIS

Administracija

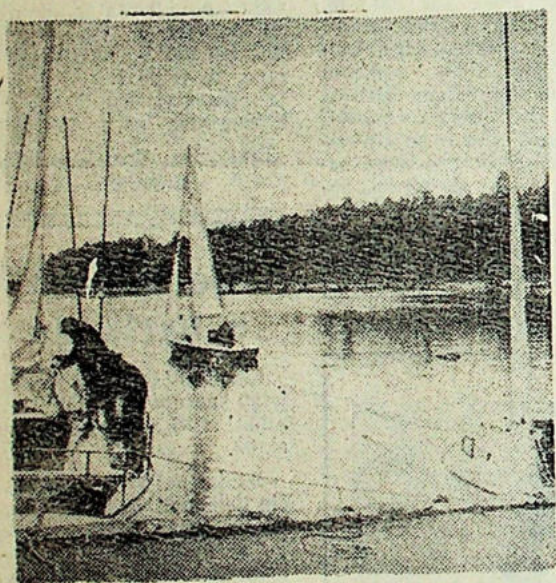
Pirkėjų dėmesiui

Nuo 3 m. rugpjūčio 3 d. iki rugpjūčio 15 d. rajono parduotuvėse bus organizuojamos mokyklinių prekių mugės. Mokyklinės uniformos, portfelius, rašymo priemonės ir kitas mokyklinės prekes jūs galite įsigyti Anykščių universalinės parduotuvės, Kavarsko, Troškūnų, Svėdasu pramoninių prekių parduotuvių atskiruose skyriuose.

Kviečiame atsilankyti. Rajkoopsąjungos valdyba

ELENAI ZLATKIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamė nuosirdžią užuojautą.
Valstybinės seklos inspekcijos darbuotojai

Gamyklos jachtos Kauno mariose

Kauno radijo gamyklos sporto klubas „Banga“ vienas iš aktyviausių respublikoje. Į masinį sportą įtrauktas kas antras gamyklos dirbantis. Įmonėje veikia 16 įvairių sporto sekcijų: futbolo, rankinio, dviračių, lengvosios atletikos, turizmo, šachmatų ir kitos. Rengiamos tarptautinės spartakiados, tradicinės sporto šventės. Šiemet moterų krepšinio komanda respublikos klubinių komandų varžybose iškovojo antrąją vietą, įmonės jaunųjų ir suaugusių dviratininkai, vyru rankinio komanda — „Zalgirio“ sporto draugijos čempionai. Įmonės turistai keliauja baldareimis, pėsti, automobiliais. Per pastaruosius dvejus metus „Bangos“ sporto klube paruošta 9 kandidatai į TSRS sporto meistrus, 88 pirmo, 998 — antro ir 1851 trečio atskyrio sportininkai. 2181 įmonės dirbantis įvykdė PDG normas.

NUOTRAUKOJE: „Bangos“ sporto klubo jachtos Kauno mariose.

M. Barausko nuotr. (ELTA)

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективные работы» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы в Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 11.267 Užsak. Nr. 1158